

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, spol. s r.o., **S.X.**, **H.K.**, Česká republika, zastúpený JUDr. **D.V.**, advokátkou, **G.X.**, **B.**, proti žalovanému: **M.P.**, **J.X.**, **N.**, zastúpený JUDr. **F.T.**, advokátom, **Z.X.**, **B.**, o zaplatenie **980.000,- Sk s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. marca 2007 č.k. Z-2-34 Cb 212/96-278, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. marca 2007 č. k. Z-2-34 Cb 212/96-278 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobným návrhom si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 980.000,- Kč istiny s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla nedoručením prepravovaného tovaru t.j. 30 paliet instantnej kávy z mesta S. (Maďarsko) do P., spoločnosti N.f., s.r.o.

Súd rozhodol spor rozsudkom zo dňa 15.1.2004 č. k. Z-2-34 Cb 212/96 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 980.000,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% od 11.8.1995 do zaplatenia a náhradu trov konania, ktorá pozostávala zo súdneho 43.512,- Sk, znalečného v sume 5.000,- Sk a nákladov právneho zastúpenia. V odôvodnení uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 980.000,- Kč

s príslušenstvom ako náhrady škody. Žalobca objednal prepravu tovaru dopravným príkazom č. 857/0239/08/1 zo dňa 2.8.1995. Žalovaný vo faxe zo dňa 7.8.1995 súhlasil s vyťažením kamiónu ŠPZ X. s návesom ŠPZ X. v Maďarsko, čím potvrdil obsah žalobcovi príkazu bez výhrad a zaviazal sa prepraviť určený tovar z miesta nakládky do miesta vykládky. Dopravu vykonal pracovník žalovaného, a preto žalovaný podľa názoru konajúceho súdu, zodpovedal za stratu celej zásielky a je povinný nahradiť uplatnenú škodu podľa ustanovenia § 622 Obchodného zákonníka a § 420 OZ a čl. 3 Dohovoru CMR. Proti tomuto rozhodnutiu bolo zo strany žalovaného podané odvolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 Obo 219/2005 zo dňa 27.9.2006 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, že odvolanie žalovaného je dôvodné. V odôvodnení bolo súdu prvého stupňa uložené, aby po preskúmaní predložených dokladov a vykonaní prípadných ďalších dôkazov urobil nový záver, či účastníci konania uzatvorili Zmluvu o preprave, a či žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody, ktorá vznikla stratou prepravovaného tovaru.

V novom konaní súd opätovne preveril skutkový a právny stav a zistil, že medzi žalobcom a žalovaným neexistoval právny vzťah, ale právny vzťah existoval medzi maďarským odosielateľom tovaru N.H. tak, ako je uvedený v medzinárodnom nákladnom liste č. A 278 018 a žalovaným na základe medzinárodného dohovoru CMR, pretože medzi nimi bola riadne uzatvorená zmluva o preprave tovaru a to na základe čl. 4 Dohovoru CMR. Podľa tohto ustanovenia je dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy nákladný list. Žalovaný ako medzinárodný prepravca bol v právnom vzťahu s maďarským odosielateľom tovaru, ktorému sa zaviazal, že pre neho vykoná prepravu z miesta nakládky do miesta vykládky tovaru. Na tieto právne vzťahy sa vzťahuje Dohovor CMR, a preto platia aj ustanovenia o reklamácii a o náhrade škody. Nárok žalobcu je neopodstatnený, zmätočný a je v rozpore s Dohovorom CMR a v rozpore s ust. § 601 a následne Obchodného zákonníka.

Na základe takto zisteného skutkového stavu žalobca si nemohol uplatniť u žalovaného žiaden nárok titulom náhrady škody. Pri riešení náhrady škody v rámci medzinárodnej cestnej dopravy sa postupuje takým spôsobom, že náhradu škody si uplatňuje buď odosielateľ tovaru, alebo príjemca tovaru, ktorým vznikne škoda v súvislosti s medzinárodnou cestnou (kamiónovou) dopravou. Je vylúčené, aby si mohol uplatňovať škody zasielateľ (špeditér), pretože takéto právo mu z Dohovoru CMR a ani z Dohovoru TIR

nevyplýva. Na základe vyššie uvedeného konajúci súd žalobný návrh zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 2. mája 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že nesprávnosť rozsudku vidí vo viacerých aspektoch. Súd prvého stupňa konštatovaním, že právny vzťah existoval medzi maďarským odosielateľom tovaru N.H. a žalovaným, podľa názoru odvolateľa 30, chybil pri vyhodnotení veci jednak skutkovo, ako aj právne. Súd takýto záver prijal bez akéhokoľvek zmysluplného odôvodnenia a v úplnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Samotný súd v pôvodnom rozsudku z 15.1.2004 na strane 2. uvádza záver, že „Preprava bola objednaná žalobcom u žalovaného dopravným príkazom 857/0239/08/1 zo dňa 2.8.1995 a bola vykonaná kamiónom s návesom ŠPZ X. s návesom ŠPZ X. V súlade s požiadavkou žalobcu o potvrdenie objednávky – dopravného príkazu žalovaným, tento tak vykonal faxom zo dňa 7.8.1995, kde žalovaný súhlasil s vyťažením kamiónu vyššie uvedenej ŠPZ v Maďarsku, čiže potvrdil obsah uvedeného príkazu bez výhrad a zaviazal sa tak prepraviť určený tovar z miesta nakládky do miesta vykládky v Českej republike. Súd mal teda za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o preprave v zmysle Dohovoru CMR. V tomto rozsudku sa tomuto záveru nijakým spôsobom nevenuje, ale naopak tvrdí, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným neexistoval, ale existoval vzťah medzi žalovaným a N.H., čo žiadnym relevantným spôsobom neodôvodňuje. Už len z tohto dôvodu sa domnievame, že takéto rozhodnutie súdu je opäť neodôvodnené, zmätočné a nepreskúmateľné, a to aj preto, že súd podľa názoru odvolateľa nesprávne vyhodnotil procesné usmernenie Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, 3 Obo 219/2005 str. 4, tretí odsek.

K skutkovej a právnej stránke veci uviedol, že N.f. P. a N.H., uzatvorili vzájomný zmluvný vzťah, ktorého predmetom bola dodávka tovaru v prospech N.f. P. Čo sa týka vzťahu medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou N.f. P., bol vzťahom zasielateľa obstarávajúceho prepravu a príkazcu na základe zasielateľskej zmluvy. Žalobca teda obstaral prepravu pre N.f. P., a to uzavretím prepravnej zmluvy so žalovaným. Čo sa týka vzťahu

medzi žalobcom a žalovaným, je jednoznačné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá prepravná zmluva, a to na základe objednávky žalobcu u žalovaného dopravným príkazom č. 857/0239/08/01 a následnom potvrdení objednávky žalovaným faxom zo 7.8 1995. Takáto prepravná zmluva sa spravuje Dohovorom CMR podľa kap. I, čl.1. bod 1. Dohovoru, pričom žalobca mal postavenie odosielateľa a žalovaný postavenie prepravcu. Toto bolo pred prvostupňovým stupňom preukázané. Čo sa týka vzťahu medzi N.H. KFT, S., Maďarsko a žalovaným, absolútne nesúhlasí so záverom súdu, že takýto vzťah vôbec existoval. V konaní nič takéto preukázané nebolo. Žalovaný nikdy neuzatvoril prepravnú zmluvu, ani žiadnu inú zmluvu, s N.H. KFT, S., Maďarsko, preto medzinárodný nákladný list A 278018, nemôže byť dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy, ako tvrdí žalovaný. Samotné nesprávne označenie odosielateľa v nákladnom liste, kde namiesto N.H., mal byť ako odosielateľ uvedený žalobca, predsa nemôže, a ani nezakladá právny vzťah medzi týmito subjektmi. Tvrdí preto, že nákladný list, ktorý má formálne nedostatky (napr. v nesprávnom označení odosielateľa), nie je v žiadnom prípade dokladom o uzavretí zmluvy medzi žalobcom a N.H. KFT, S., Maďarsko, pretože k uzavretiu takej zmluvy nikdy nedošlo. Naopak, došlo k platnému uzavretiu prepravnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, čo bolo preukázané súdom prvého stupňa. V súvislosti s tým uviedol, že čl. 4 Dohovoru CMR, ktorý v druhej vete hovorí: „Ak nákladný list chýba, ak má nedostatky, alebo ak sa stratil, nie je tým existencia, alebo platnosť prepravnej zmluvy dotknutá a vzťahujú sa na ňu aj naďalej ustanovenia tohto Dohovoru.“ Prepravná zmluva v zmysle CMR nie je zmluvou reálnou, ktorá by vznikla prevzatím akejkoľvek zásielky, akéhokoľvek prepravcu od kohokoľvek. Na vznik prepravnej zmluvy musí existovať vzájomný konsenzus zmluvných strán, prejavy vôle takúto zmluvu uzavrieť, k čomu medzi žalovaným a N.H. nikdy nedošlo.

Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalobu zamietol, je vecne správne.

Predmetom konania je nárok z medzinárodnej prepravy tovaru t.j. miesto prevzatia zásielky a miesto jej dodania, ležali v dvoch rôznych štátoch. Preprava zásielky bola realizovaná z Maďarska do Českej republiky, preto sa vzniknutý právny vzťah náhrady škody

riadi Dohovorom o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), ako už bolo vyslovené v predchádzajúcom odvolacom konaní iným odvolacím senátom, ktorý vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor s usmernením ako doplniť dokazovanie a čo skúmať v novom konaní. Súd prvého stupňa sa týmto rozhodnutím dôsledne neriadil, len vyslovil, že nedošlo medzi účastníkmi k prepravnej zmluve, bez toho, aby vykonal riadne dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu a následne vyslovenia právneho záveru.

Podľa čl. 4 CMR dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy je nákladný list. Ak nákladný list chýba, ak má nedostatky, alebo sa stratil, nie je tým existencia, alebo platnosť prepravnej zmluvy dotknutá a vzťahujú sa na ňu aj naďalej ustanovenia Dohovoru.

V konaní nebolo doposiaľ vierohodne preukázané, ale ani spochybnené, či došlo k uzavretiu prepravnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným na prepravu zásielky, ktorá sa počas prepravy stratila a žalobca si voči žalovanému uplatňuje náhradu škody. Škodu žalobcovi vyúčtoval jeho zmluvný partner (N.f. , s.r.o., P.), pre ktorého bola zásielka určená a prepravu zabezpečoval žalobca, podľa jeho tvrdenia prostredníctvom žalovaného, ako dopravcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude musieť doplniť dokazovanie, či došlo k uzavretiu prepravnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným právne relevantným spôsobom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 21. októbra 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková